Дата прийняття:	31/01/2019
Дата набуття статусу остаточного:	31/01/2019 (Велика Палата)
Назва:	CASE OF GEORGIA v. RUSSIA (I) (лише щодо сатисфакції) (Заява № 13255/07)
Зміст:	Справа стосувалася затримання, утримання під вартою та вислання з Росії великої кількості громадян Грузії з кінця вересня 2006 року по кінець січня 2007 року. Згідно з версією уряду Грузії, впродовж цього періоду російські органи влади видали більше 4600 наказів про вислання грузинських громадян, з яких понад 2300 осіб було затримано і примусово вислано, а решта залишили країну самостійно. Суд встановив, що вислання громадян Грузії під час розглянутого періоду не було здійснено на основі розумного і об'єктивного розгляду обставин справи кожної окремої особи. Це становило адміністративну практику, що порушувала статтю 4 Протоколу № 4 до Конвенції. Велика Палата також постановила, що затримання і утримання під вартою грузинських громадян в Росії в зазначений період часу було частиною узгодженої свавільної політики затримання, утримання під вартою та вислання грузинських громадян. Як таке, воно становило адміністративну практику на порушення пункту 1 статті 5 Конвенції. Також було постановлено, що відсутність у грузинських громадян ефективних та доступних засобів правового захисту проти затримання, утримання під вартою та вислання порушило пункт 4 статті 5 Конвенції, тоді як умови утримання під вартою, в які були поміщені грузинські громадяни (переповненість камер, неналежні санітарно-гігієнічні умови та відсутність приватності), становили адміністративну практику на порушення статті 3 Конвенції. Суд також установив порушення статті 13 Конвенції, взятої в поєднанні зі пунктом 1 статті 5 та статтею 3 Конвенції. Оскільки питання про застосування статті 41 Конвенції не було готове до вирішення, Суд постановив рішення у цій справі *3 липня 2014 року*, але розгляд питання відшкодування відклав і запропонував уряду-заявнику та уряду-відповідачу подати свої зауваження з цього питання і, зокрема, повідомити Суд про будь-яку угоду, якої вони могли б досягти. Оскільки сторони не досягли

	такої угоди, уряд-заявник подав свої вимоги щодо справедливої сатисфакції, а уряд-відповідач подав свої зауваження. 6 листопада 2015 року Голова Великої Палати запросив уряд-заявника представити список громадян Грузії, які стали жертвами «скоординованої політики арешту, затримання та виселення громадян Грузії», яку було запроваджено в Росії восени 2006 року. Уряд-заявник подав список з 1 795 потерпілих жертв 1 вересня 2016 року.
Констатоване порушення (стаття):	Щодо справедливої сатисфакції. Росія має сплатити Грузії 10 000 000 євро відшкодування шкоди, яку зазнала група з принаймні 1500 громадян Грузії; ця сума має бути розподілена між окремими жертвами по 2000 євро громадянам Грузії, які стали жертвами лише порушення статті 4 Протоколу № 4 до Конвенції (колективне виселення), і від 10 000 до 15 000 євро тим, хто також стали жертвами порушення пункту 1 статті 5 (незаконне позбавлення волі) та статті 3 (нелюдські та принижуючі гідність умови утримання) Конвенції, беручи до уваги тривалість відповідних термінів їх утримання.